

BLUSZCZYK (1) *sb m*

V sg bluszczyku.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Dem. od „bluszcz”; przen: O dziecku, młodym człowieku, młodzieńcu: O Bluszczyku miły pierwey
żwiędnąwży vpadafz/ á niżeli wzroftem twym wfpániiałym y ćieniem rokkośnym twoie dziś od
fmutku fpracowane Ionafze oglądafz. WysKaz 2.*

BZ